

[Wilhelm.]

der, hvor man kan stille alle mulige andre tekniske krav. Der foreligger ikke noget initiativ af nogen art på det her punkt. Det skal være overladt til, om de private byggherrer, som ofte ikke selv har interessen i varmebeholdelsen, ønsker at slå ind på det her.

Jeg vil konstatere, at hr. Hilmar Baunsgaard ikke fik noget som helst svar på sit spørgsmål om, hvordan prioriteringen er, hvis der ikke er 40 mia kr. Hr. Hilmar Baunsgaard har naturligvis ret. Sådan som planen er lagt frem, prioriterer man i realiteten med den a-kraftbeslutning, regeringen ønsker der skal træffes.

Ministeren talte om, at han regner da med, at man løser affaldsproblemet, men i øvrigt var det vist miljøministerens område. Jeg er sådan set ligeglad, hvem der svarer. Men i betragtning af, at vi nu har fået affaldsrapporten, der siger, at det kræver mindst 10 års forskning at få at vide, om der er deponeringsmuligheder i Danmark, i betragtning af, at en hvilken som helst international aftale erfaringsmæssigt ikke er det papir værd, den er skrevet på, når det drejer sig om disse problemer, som jo rækker mindst 20-30 år frem i tiden, så bliver jeg nødt til at spørge, om regeringen står fast på den udtalelse, handelsminister Erling Jensen fremsatte over for Information den 13. november 1975:

„Spørgsmålet om placering af atomaffaldet vil naturligvis være afklaret inden principbeslutningen om a-kraft.“

Står man fast på den udtalelse? Jeg går ud fra, man gerne vil have det kommenteret også. Med „afklaret“ må der naturligvis menes, det må være løst, og at det må være løst inden for landets grænser, da vi erfaringsmæssigt ikke kan regne med internationale aftaler 20-30 år frem om den slags ting.

Ib Nørlund (DKP):

Hr. Guldberg talte om, at de her spørgsmål var blevet politiserede. Ja, sandelig da. Det er vel også politiske spørgsmål. Folketinget skal vel ikke og kan ikke træffe teknologiske afgørelser eller noget som helst i den retning. Det kan træffe politiske beslutninger om, hvordan og hvorledes man kan og skal udnytte det ene og det andet. Men jeg synes især, at hr. Guldberg ikke skulle komme med en overrasket protest på dette

område, for det, han selv kørte frem med fra starten af, det var jo en ikke alene politisk, men storpolitisk, magtpolitisk, militær argumentation for, at man skulle have atomkraft her i landet. Jeg ved ikke, hvad han vil gavne med den måde at køre spørgsmålet op på, men det er jo hans egen sag.

Hr. Guldberg bør dog erindre, hvem det er, der har gjort Danmark så ensidigt afhængig af olien. Det er dog de store oliemonopoler. Det er dem, der ganske bevidst har tilskyndet til, at også al mulig husopvarmning her i landet gik over til oliefyr osv. Det var hele princippet om olie til Kinas lamper, der blev anvendt i stor stil i Vesteuropa i årene efter den anden verdenskrig.

Hr. Ninn-Hansen løftede sløret for, at vi i virkeligheden skulle have a-kraften for kapitalismens skyld. Nå, ja vel, hvis det er begrundelsen og motiveringen, så forstår jeg godt, at hr. Ninn-Hansen er så koldsindig over for den foruroligelse, der er i befolkningen, sådan som han mange gange har givet udtryk for det. Men han skal ikke gøre sig forestillinger om ej heller ved atomenergi, at der kan pustes nyt liv i kapitalismen; det findes der ikke tryllemidler til. Netop når han drog en sammenligning med røret i befolkningen omkring EF, så burde han dog nok erindre sig, at siden Danmark blev puttet ind i det foretagende, så har der været redegørelsesdebatter her år efter år eller halve år efter halve år, hvor man hver gang måtte konstatere den krise, EF befandt sig i. Hvis også atompolitikken skal have den slags jævnlige tilbagekommende beretningsdebatter, så gad jeg vide, hvad der kommer ud af det.

Sagen er jo, og det er det grundlæggende politiske spørgsmål i alt dette her, at den moderne tekniks store produktion på så mange og så meget mere indtrængende måder stiller spørgsmålet om dannelsen af nye demokratiske organer, hvorigennem befolkningen kan få større indflydelse på disse ting. Det er ikke alene et spørgsmål om selve energiproduktionen, for som det også er fremgået af debatten her, griber det ind på område efter område. Det omfatter også f. eks. hele byggeriet. Hvis de isoleringsplaner skulle realiseres, så skal det nok være ved en boligpolitik, der milevidt adskiller sig fra den, som ellers har været vedtaget her.